

HOVAWART

2

Ledencontactblad
Hovawart Vereniging Nederland
Herfst 2014

Lidmaatschap en contributie

De contributie bedraagt € 30,- per jaar, vooraf te voldoen. Gezinslidcontributie € 5,- per jaar.

Adreswijziging, aanmeldingen opzegging: secretarishovawartvereniging@gmail.com. Opzegging lidmaatschap kan schriftelijk of per e-mail en op elk moment conform de statuten van de vereniging.

Kamer van Koophandel nr. 60877707
Bankgegevens nl59 ingb 0006 5426 75

Lovense Kanaaldijk 40
5015 AK Tilburg, NL
www.hovawartvereniging.nl

Bestuur

- Kees van Gorp, voorzitter
Tel. 06-54716556
voorzitterhovawartvereniging@gmail.com
fokcommissaris en internationaal contact
- Yvonne Buster, secretaris
06-53157386
secretarishovawartvereniging@gmail.com
- Camiel Daamen, penningmeester
(073) 6411189
pmeesterhovawartvereniging@gmail.com
- Cissie Peijen, bestuurslid pup & rasinformatie
Tel: 06-15595525
pupinfohovawartvereniging@gmail.com

Trainingen te Tilburg

Kees van Gorp, Kamila van Gorp, Mijke Staps

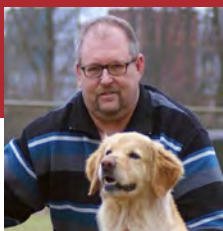
Ledencontactblad

Marcel van Dijk
redactiehovawartvereniging@gmail.com

Webmaster

Kamila v Gorp
e-mail: Boxerdlaciebie@wp.pl

Beste Hovawart- liefhebber

Inmiddels heeft u al weer ons tweede contactblad in de hand. Overweldigend waren de positieve reacties van vele van u op de eerste editie. Een goed contact blad blijkt toch superbelangrijk in een rasvereniging. Complimenten aan de hoofdredacteur die van een aantal simpele ingezonden stukken een stijlvol clubblad heeft gemaakt. Ook dit keer heeft Marcel weer voldoende materiaal aangeleverd gekregen. Staat uw ingezonden artikel nu niet in deze uitgave dan zal er wellicht in een van de volgende edities iets mee gebeuren.

Velen van u vragen “hoe staat het met de erkenningsprocedure?”. Natuurlijk werken we achter de schermen heel hard om de erkenning van de Raad van Beheer te krijgen. Het

voornaamste te nemen besluit betreft de naam. De Raad wilde de naam Hovawart Vereniging Nederland niet accepteren. Gezien de hoge kosten die we telkens hebben met het maken van statuten en aktes hebben we Dhr. Mr. Gert Kramer, advocaat en lid van onze vereniging, gevraagd de Raad vooraf te vragen of een naamsvoorstel van ons goedgekeurd kan worden. Dit bespaart ons veel kosten en energie! Het loopt allemaal niet zo snel als we zouden willen maar we doen er alles aan.

Dat de tijd dringt zal duidelijk zijn. Binnen onze vereniging zijn al een aantal nesten in de planning. 1x Lowe Gasse, Cissie Peijen, 2x Houwaert's K. van Gorp, 1x Marcel van Dijk, 1x Beauville Anja Lamping, 1x Eleonora Vlekke (Kramer). Verder hebben we twee jonge teven waarmee de eigenaren willen fokken als de honden aan de clubcriteria voldoen. Wij doen ons uiterste best om zoveel mogelijk zo spoedig mogelijk te kunnen realiseren. We willen zeker bewijzen dat we een vereniging zijn die mee gaan tellen in de kynologie.

Ook leuke activiteiten horen daarbij! Kijk ook met regelmaat op onze site. Binnenkort starten we met zogenaamde opfris lessen! Gewoon gezellig op zondagmiddag trainen tegen een kleine vergoeding op de vertrouwde locatie in Tilburg! Ik wens u verder veel leesgenot namens het gehele bestuur en onze redactie,

Kees van Gorp, voorzitter

Een freule en een boerinneke

Yvonne Buster

Het begon allemaal met een boek vol met mooie foto's van (on)bekende hondenrassen. Het boek wat een manneke van 6, 7 jaar dagelijks doorbladerde. Vol bewondering keek hij naar de mooiste honden, van klein tot groot. Steeds weer werd zijn aandacht getrokken naar een foto van de Hovawart; een zwart-blonde in dit geval. En het manneke deed een belofte aan zichzelf: later, als ik groot ben, wil ik een Hovawart.

Het duurde even. Het manneke was intussen 44 jaar, had inmiddels een aantal jaren een nieuwe relatie met iemand die gek was op honden maar tot op dat moment geen hond had genomen, simpelweg omdat er niet genoeg tijd aan besteed kon worden. Maar toen....was het zover. Vrouwtje kon min-

der gaan werken en de tijd was daar: er kwam een hond. Het inmiddels 44-jarige manneke zag zijn kans schoon en bedong: er komt een Hovawart!! Een hova-wat? Boek met hondenfoto's erbij gepakt, nog meer boeken gezocht in de bibliotheek (niet veel gevonden overigens) en op zoek gegaan naar informatie over karakter, uiterlijk en wat je nog meer wilt weten als je een hond aanschaft. We waren het eens: een Hovawart zou het worden. Vervolgens op zoek naar een fokker. Of het allemaal zo moest zijn: in Tilburg zit een fokker en laten wij nou in Tilburg wonen. Een afspraak was gauw gemaakt met Kees en een bezoek werd gebracht aan de Lovense Kanaaldijk om voor het eerst een echte Hovawart in levende lijve te aanschouwen. Een hele ervaring mag ik wel zeggen: we werden op zijn hovawarts verwelkomd door het geblaf van een giga-grote reu. Tjeeminee.....

Kees zorgde voor een bakske koffie en het 'interview' begon: waarom willen jullie een hond, waarom willen jullie een Hovawart, hebben jullie (kleine) kinderen, hoeveel tijd heb je voor de hond.....pffffffft uiteindelijk zijn we dus geslaagd voor het examen: 'zijn jullie Hovawart-geschikt'.

Yes!!! Op 16 april 2005 werd een nestje geboren waarvan wij een pup kregen: Dewi Roxy Lowe gasse (Roxy). Met geduld, onvermijdelijke fouten, gelach en soms ook wat zorgen is Roxy inmiddels 9 jaar en het is een geweldige huisgenoot. Een dramaqueen, een echte freule; een schat van een hond.

Het kon niet uitblijven; vrouwtje vond dat ze tijd genoeg had om er nog een pup bij te nemen. Dus weer 's een bezoek aan de Lovense Kanaaldijk en op 30 juni 2011 is onze Doeschka

geboren (Houwaert's Doeska). Zowel qua karakter als qua uiterlijk een hele andere hond (waar Roxy de freule is, is Doeschka het boerinneke), maar zo'n geweldig lieve hond. En het gaat goed samen!!

Ons roedeltje is voorlopig compleet. Tenzij we de staatsloterij winnen en een boerderijtje kunnen kopen met een flink stuk grond. Dan gaat de rest van mijn droom in vervulling: Hovawartjes fokken.

Nestje fokken en omzetbelasting

Gabriël Lamping

Laatst was het weer raak. De eeuwige discussie of er wel of niet belasting verschuldigd is over de verkoop van puppy's. Om een einde aan deze repeterende discussie te maken, hierbij een kort relaas, waarbij ik mij zal beperken tot de BTW-plicht.

De Nederlander heeft nu eenmaal een hekel aan belasting betalen, maar soms kom je er simpelweg niet onderuit en (heel soms) heeft het verschuldigd zijn van belastingen zelfs z'n voordelen.

Leuk of niet, men is al heel snel ondernemer voor de heffing van BTW. Door de verkoop van een pup wordt een activiteit verricht in het economische verkeer (er wordt geld ontvangen voor een pup), waarbij ook sprake is van een economisch belang. Vaak wordt er nog geadverteerd via facebook, een (eigen) inter-netsite of zelfs via marktplaats. Dit alles maakt dat de activiteiten weliswaar onder het mom van

hobby worden uitgevoerd, maar eigenlijk is er sprake van ondernemersactiviteiten.

Dit laatste maakt de fokker in principe een ondernemer voor de omzetbelasting. De belastingplicht voor de BTW is afhankelijk van de feiten hoe de fokker zich naar derden toe presenteert en niet hoe hij zich op papier presenteert. Het enkele feit dat men niet als ondernemer is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel en geen BTW-nummer heeft aangevraagd, houdt niet in dat geen omzetbelasting verschuldigd is.

Je doet als "hobby-fokker" toch eigenlijk hetzelfde als een professionele fokker. Sterker nog, door het te koop aanbieden van puppy's treed je in concurrentie met de "echte" fokkers. Als de "hobby-fokker" geen omzetbelasting verschuldigd is en de professionele fokker wel, zou er sprake kunnen zijn van concurrentie vervalsing. En nee, het aantal keer dat een nest puppy's te koop wordt aangeboden is in principe niet

relevant. Als je maar één teefje hebt, zal het aantal nestjes al snel beperkt zijn tot één nestje per jaar. Dat verandert de casuïstiek echter niet. Zeker de fokker die let op de gezondheid van de honden en er alles aan doet om gezonde Hovawarts te fokken, zal er alles aan doen om er voor te zorgen dat er sprake is van een goede bloedlijn het liefst zonder (erfelijke) afwijkingen. Door het afnemen van een DM-test, het af (laten) nemen van DNA en/ of het maken van HD-foto's ben je zeer bewust bezig met het fokken van honden. Zodra je dit doet met het oog op het nest puppies aan derden (dus niet enkel binnen de familie en kennissenkring) te verkopen en daarmee een opbrengst te genereren, zal nooit sprake kunnen zijn van een "bij toeval eenmalig" nestje. Alleen als je loopse teefje bij een wandeling in de bossen plotseling wordt gedekt, zou sprake kunnen zijn van een zeer incidenteel nestje. Dat de verkoop van een nestje veelal niet leidt

tot winst is evenmin een reden om af te kunnen zien van een eventuele BTW-plicht. Enkel in het geval dat de puppy's nagenoeg gratis worden verhandeld zal van de heffing van omzetbelasting kunnen worden afgezien. Maar ja, we zijn wel goed, maar niet gek !

Het kan het ook z'n voordelen hebben om als BTW-ondernemer te worden aangemerkt. Op kosten die in Nederland worden gemaakt om tot een goed en gezond nestje te komen, zal waarschijnlijk omzetbelasting drukken. Het is dus zaak om vanaf het moment dat er besloten wordt een nestje te fokken, alle daaraan gerelateerde kosten "wit" te betalen en daar een BTW-nota van te vragen. Het ontbreken van een dergelijke factuur in de administratie kan er toe leiden dat de gehele administratie wordt verworpen en dat de belastingdienst zelf een schatting mag maken van de inkomsten uit het fokken. De kosten

moeten echt verband houden met het fokken van een nestje. Het gaat te ver om alle kosten van verzorging en onderhoud van de hond gedurende haar hele leven op te voeren, zeker als er maar één nestje wordt gefokt.

Zijn de totale kosten die in voldoende verband staan met de nestopbrengst dermate hoog dat per saldo meer BTW is betaald dan dat er verschuldigd is, zou er om een teruggave kunnen worden gevraagd. Leuker kunnen ze het niet maken. Is dit niet het geval en heb je geen zin in de administratieve rompslomp, maar wil je ook geen gedonder met de fiscus, dan is er nog een escape.

Er van uitgaande dat er géén sprake is van een andere ondernemersactiviteit waarbij al omzetbelasting verschuldigd is (dit speelt veelal wel bij de zelfstandige ondernemers) kan een beroep worden gedaan op de zogenaamde “Kleine Ondernemers Regeling”. Dit kan als er per saldo – dus de verschuldigde BTW minus de betaalde BTW – minder dan € 1.345 aan omzetbelasting verschuldigd is. Het dan verschuldigde bedrag hoeft dan niet te worden afgedragen.

Hiervoor komt de fokker in ieder geval in aanmerking als er maximaal 9 puppy's worden verkocht voor € 850 per pup. De totale opbrengst is dan immers € 7.650, waar € 1.327,68 omzetbelasting in zit. Wil men deze regeling toepassen (als je er voor in aanmerking komt) zal er toch een gehele administratie moeten worden bijgehouden.

Is er geen behoefte aan de administratieve rompslomp en verwacht je gedurende het

jaar maximaal 9 puppy's te verkopen, dan kan de fokker zich wel aanmelden als BTW-ondernemer, maar dan gelijktijdig een verzoek in dienen voor toepassing van artikel 25 Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968. Zolang de totaal verschuldigde omzetbelasting onder het bedrag van de Kleine Ondernemers Regeling blijft, is er een ontheffing van de administratieve plicht voor de omzetbelasting en hoeft deze niet te worden afgedragen. Wordt dit toegestaan, dan alleen nog maar hopen dat er geen nest van 13 puppy's geboren wordt!

Dit is geen uitnodiging om voortaan roomser dan de Paus aangiften te gaan indien, doch een kijk op de formele verschuldigheid van omzetbelasting.

Op veel snelwegen mag men maximaal 120 kilometer per uur. Het enkele feit dat je buurman, die altijd 140 kilometer per uur rijdt nog nooit een bekeuring heeft gekregen, is nog geen reden om zelf ook ongestraft 140 kilometer per uur te gaan rijden.

Tot slot, tijdens menig borrelpraatje hoor je mensen beweren iets in fiscale zin wel of niet gedaan te hebben en dat het bewuste feit door de fiscus is geaccepteerd. Waarschijnlijk maakte de aangifte van die periode geen deel uit van een door de fiscus ingesteld boekenonderzoek, dus men bedoelde te zeggen: de fiscus heeft het (nog) niet geconstateerd!

Gabriël Lamping RB

(Fiscalist gespecialiseerd in het MKB en de (para-)medisch specialisten.

Overdaad schaadt

Wat kan er gebeuren als je homeopathische middelen teveel gebruikt? Als je een homeopatisch middel vaker geeft dan kan de hond de klachten krijgen. Als je een middel geeft tegen misselijkheid en je geeft het

te vaak, dan kan de hond juist misselijk worden. Dus ook met homeopathische middelen is het geven van het juiste middel in de juiste hoeveelheid erg belangrijk. Een maand geleden belde een mevrouw op met het verhaal dat haar hond schijnzwanger was, terwijl ze dat juist wilde voorkomen met een homeopatisch middel. Ze had op internet gekeken en bij een groothandel van homeopathie informatie gekregen om een algemeen middel te geven tegen schijnzwangerschap. Wekelijks moest de hond het middel krijgen en als zij loops was, stoppen. De hond werd niet loops....

Maar schijnzwanger!! En ze had er klachten van. De hond verzamelde allerlei spulletjes, was erg aanhankelijk en at slecht. De hond had geen eetlust. Zij was met de etensbak aan het spelen, duwde deze met de neus weg en at het uiteindelijk niet of nauwelijks. De tepels van de hond waren verdikt en wat hard. Echt een teken dat bij schijnzwangerschap hoort.

Maar wat is er nu gebeurd?

Deze mevrouw had een middel gekregen voor haar hond om de schijnzwangerschap tegen te gaan. Ze moest het middel meermalen geven aan haar hond. En tot mijn verbazing was de sterkte die ze de hond moest geven ook nog behoorlijk hoog gedoseerd. Doordat het middel zo vaak aan de hond is gegeven, ging de hond de klachten krijgen die bij het middel horen en nam de staat van het middel over. In de homeopathie geldt de regel 'het gelijke geneest het gelijke'. Aangezien de hond nog geen klachten had, kreeg het juist klachten. De hond had het middel te vaak gekregen en werd juist schijnzwanger. Het middel paste ook niet bij de hond. Gelukkig kende ik de hond en kon ik hierdoor wél het juiste middel vinden. Nadat deze hond eenmalig dit middel had gekregen, ging zij na 1 dag weer eten. Haar gedrag was binnen een paar dagen weer normaal. En binnen korte tijd waren de tepels ook weer normaal en niet meer hard.

Conclusie een juist gekozen middel met de correcte inname wijze werkt!

Lieve dierengroet, Mariëlle van Zijl

Babesiose bij de hond

Kees van Gorp

Babesiose staat ook wel bekend onder de namen tekenkoorts en piroplasmose. Het is een ziekte die onder andere voorkomt bij honden. Wanneer de ziekte op tijd ontdekt wordt, kan de hond ervan herstellen. De symptomen, het stellen van een diagnose en over behandelmethodes en preventie van Babesiose is tot op heden nog veel onduidelijk bij veel dierenartsen. Vaak wordt de diagnose te laat gesteld waardoor er jaarlijks nog steeds vele honden sterven aan deze tekenziekte. Ook wij hebben een hond verloren aan deze vervelende ziekte. Ook bij ons stelden de dierenartsen een verkeerde diagnose.

Besmetting met Babesiose

Babesiose wordt veroorzaakt door kleine eencellige parasieten. Een dergelijke parasiet noemt men een protozo. Er zijn verschillende parasieten. Er bestaan ook verschillende Babesiose parasieten. De parasieten komen in het lichaam van de hond terecht door middel van

een tekenbeet van de Dermacentor teek en de Rhipicephalus teek. De meest voorkomende teek in Nederland is de Ixodes Ricinus teek, deze teek brengt de Babesiose parasieten niet over. Babesiose kwam tot een aantal jaar geleden niet in Nederland voor. Babesiose kwam dan ook alleen maar in Zuid-Europese en Oost-Europese landen voor. De besmetting van honden komt dan ook voor 99% uit deze landen mee vanaf de vakantie bestemmingen.

De parasiet komt via het speeksel van de teek in het bloed van de hond terecht. De teek moet echter wel minimaal 20 uur aan de hond zijn vastgehecht om de parasiet over te brengen. De eerste symptomen van Babesiose zullen pas na 10 dagen tot drie weken na de infectie verschijnen. Doordat de parasiet zich in de rode bloedcellen van de hond vermeerderd en deze kapotmaakt, krijgt de hond bloedarmoede.

Besmetting naar de mens....

Babesiose is niet gevaarlijk voor gezonde mensen. Uitzondering is er zeker voor mensen die geen milt meer hebben. Zij kunnen zelfs zeer ernstige gevolgen overhouden aan de ziekte of er zelfs aan sterven.

Wat zijn de symptomen van een hond met Babesiose?

Ongeveer 10-20 dagen na de beet van een Dermacentor teek kan een hond met Babesiose de volgende verschijnselen laten zien;

- Sloomheid en hoge koorts
- Hoge hartslag
- Bleke slijmvliezen door bloedarmoede
- Rood-bruine urine door de bloedafbraak

Diagnose

Helaas kan de diagnose ook nog wel eens lastig zijn omdat er ook meer 'sluipende' gevallen zijn met minder duidelijke verschijnselen. Een goed klinisch oog en dier-

geneeskundig instinct van eigenaar en kennis van de dierenarts zijn dus belangrijk. Een dierenarts kan door middel van een bloedonderzoek de diagnose stellen of een hond besmet is met een Babesiose parasiet.

Behandeling

De genezing van Babesiose hangt af van hoe ver de ziekte al gevorderd is en de schade die er al berokkend is. Als Babesiose op tijd ontdekt wordt, kan het goed genezen worden. De hond krijgt dan een injectie met Imizol om de parasiet te bestrijden. De injectie moet na 10 dagen herhaald worden. In sommige gevallen is er echter een infuus nodig of een bloedtransfusie.

Preventie

Aangezien de ernst van de ziekte Babesiose is het belangrijk te allen tijde de gezondheid van je hond in de gaten te houden.

Wachter

Wat een plezier en geluk kan zo'n lieve Hovawart je brengen. Vooral die van jou. Maar wat een verdriet staat daar tegenover. De gezondheidsproblemen van de Hovawart doen niks onder aan die van de mens. We kunnen ongelukken krijgen, infecties, parasieten. We dragen erfelijke dingen met ons mee die ons plots kunnen wakkerschudden. En erger. De zorg is er ook niet minder om. Als je Hovawart ziek is, ben je niet lekker. Je slaapt slecht, piekert en probeert vanalles om het welzijn van je maatje te vergroten. Reken maar, andersom ook. Zelf herinner ik me nog als de dag van gisteren dat ik, als 25 jarige knul afscheid moest nemen van mijn kameraad. Ik heb een week lang aan zijn zijde geslapen; elke zucht en ademteug gehoord. Ik heb hem ondersteund bij het plassen en poepen. En ik heb de beslissing genomen dat het voorbij moest zijn. Ik krijg er nu, bijna 30 jaar later, nog een droge keel van.

Ieder z'n eigen manier, maar ik lees vaak dat ook anderen houvast hebben gezocht in een hernieuwde vriendschap. Teruguit kijken, maar vooruit leven. Weer helemaal met je nieuwe kameraad van voorafaan beginnen. En altijd weer een Hovawart. Da's toch frappant. En nu spélen!

Controleer je hond dagelijks op teken

Om Babesiose te voorkomen, moeten de teken bestreden worden. Controleer je hond daarom dagelijks op teken. Als er een teek aanwezig is, verwijder deze dan altijd met een tekenpen.

Beschermende halsband of druppels

Verder kun je, je hond ook beschermen door middel van een halsband, zoals bijvoorbeeld de Scalibor Protectorband, die eveneens beschermt tegen zandvliegen die Leishmaniose kunnen veroorzaken. Behalve de beschermende halsband, kun je ook kiezen voor druppels van onder andere Pulvex, Tickfence, Prac-tic of Scalibor.

Inenten tegen Babesiose

Je kunt je hond inenten tegen Babesiose, maar deze inenting kan de besmetting met Babesiose niet voorkomen, wel kan de ernst van de ziekteverschijnselen met deze inenting verminderd worden. Honden kunnen ingeënt worden tegen Babesiose vanaf dat ze vijf maanden oud zijn. Bij een eerste inenting tegen Babesiose, moet na 3 á 4 weken de inenting herhaald worden. Daarna is een herhalingsenting, ongeveer 2 weken voor de vakantie naar risicogebieden, voldoende. Dit geldt alleen als er niet meer dan een jaar tussen de vakantie zit. Bij langer verblijf in risicogebieden wordt een halfjaarlijkse herhalingsinenting aangeraden.

Artikel over Babasiose bewerkt door Kees van Gorp

nieuw

Opfrisdagen

**De eerste is op 14 december
13.00 - 15.00 uur**

Al weer even niet getraind? Benieuwd of je hond alles heeft onthouden? Het is leuk om eens te kijken hoe het gaat op het trainingsveld. We gaan er daarom leuke gezellige opfrisdagen voor organiseren. Op onze vaste locatie in Tilburg natuurlijk.

Allemaal Hovawart(baasjes) bij elkaar. Ontmoet de andere volwassen honden en de baasjes weer eens. Gezelligheid en trainen. Met tips en trucs om het gedrag van de hond bij te sturen.

Deelname kost € 7,50

Opgeven tot 1 week vooraf.

sms naar 06 54716556

of mail naar kees1962@hotmail.com

Houwaerts Farouche Zamir

Camiel Daamen

Farouche 11 weken oud

Op 28 oktober 2013 hebben we afscheid moeten nemen van onze trouwe Hovawart Banjer (Löwe Gasse). Banjer is ruim 11,5 jaar geworden en tot op de dag van zijn dood een mooie trotse zwarte reu.

Natuurlijk hebben we dit verlies moeten verwerken, maar na een paar maanden konden we de verleiding niet weerstaan om weer eens naar Tilburg te komen, waar het 12 jaar geleden allemaal is begonnen voor ons.

Natuurlijk waren we benieuwd of er binnenkort wellicht pups geboren zouden worden. Kees en Kamilla gaven aan dat Doeshi gedekt zou worden door een Oost-Duitse blonde reu: Leo Zamir. Na een paar spannende weken kregen we te horen dat op 6 februari 10 pups waren geboren: 5 reuen

en 5 teven. We wilde weer voor een reu gaan, dus wellicht zat er wel een voor ons bij. Het oog viel op een licht blond reutje, die ook de harten van de kinderen wist te veroveren. Elke week kwamen we de pups bewonderen. En natuurlijk werden er veel foto's en filmpjes gemaakt. Maar goed ook, want wat veranderen ze snel in die 8 weken. Eindelijk was het de dag dat onze pup naar huis mocht: Onze licht blonde knuffelbeer Farouche Zamir.

Heel nieuwsgierig verkent hij het huis en de kinderen zijn dol enthousiast. Dan kan het opvoeden beginnen. Waarbij ook de trainingen op zondagochtend. Wat leuk is, dat al zijn broertjes en 1 zusje mee trainen. We vormen een leuke groep en gaan altijd met veel enthousiasme er heen. Momenteel is Farouche alweer 8,5 maand. Wat gaat de tijd toch snel. We hebben al veel leuke dingen met hem

meegemaakt, waaronder de trainingsweek en daarna de vakantie in Polen (Kees en Kamilla bedankt nog voor de gezelligheid). Banjer zal altijd in ons hart blijven maar we hebben er weer een super hond bij gekregen: onze Houwaert's Farouche Zamir!

Over zijn belevenissen lezen jullie in de volgende clubbladen.

You drive me crazy

Het wonderlijke leven van een busje

Kees van Gorp

Een tijdje terug schreef ik een stukje over een showtripje in Polen. Uiteraard een beetje hilarisch bedoeld. Hier volgt wederom een stukje met dezelfde bedoeling en insteek. Zoals alle mensen weten willen wij “de van Gorpjes” graag een keer nestelen in Polen. Grootse plannen en mooie roze wolken komen voorbij. Voor ons is dat reizen geen probleem maar hoe ervaart “busje” dit?

Ook nu weer even naar ons toekomstige huisje en natuurlijk even op familiebezoek. Hup in het busje en gewapend met een gigantische aanhanger vol met materiaal en onze Alexander en alle honden naar ons paradijsje zonder palmbomen. Telkens toch maar weer een 1250 kilometer. Op zich geen probleem, busje kent de weg al bijna op automatische piloot. Ik kijk telkens weer

op de kilometer teller. Iets moet er niet juist zijn. 600.000 kilometer staat er inmiddels. Ach het lijkt ook nu weer allemaal zo gewoon en een routine klusje. Maar ook deze reis werden we wederom aangenaam verrast door een paar mooie linten van aaneengesloten auto's, files genaamd. Bijna een soort erenhaag voor ons busje zo voelt het. In de lucht een helikopter die even later parkeerde naast de file. De eerste gedachte was waarom kies je er voor om met zo'n ideaal vervoermiddel in de file te gaan staan? Al snel werd duidelijk dat er een paar verpleegkundigen uitsprongen en een zwaar gewonde patiënt met alle mogelijke spoed wilden vervoeren. De geluiden op de achtergrond bleken niet van een lokale kermis te komen maar van ambulances, politie en brandweerwagens. Vooraan de lange linten bleken een paar vrachtwagens elkaar getracht te hebben de liefde te verklaren. Een

gigantisch ongeluk, gelukkig geen dodelijke slachtoffers.

Nadat we een uurtje of vijf hebben kunnen genieten van een ongewenste tussenstop vervolgden we onze reis naar Polen. Ach, ook onze vermoeidheid speelde een rol en we vroegen busje toch maar vriendelijk om in Polen bij het eerste beste hotel te gaan slapen. Uiteraard vertelde de de portier van een mooi hotel niet dat we in de auto ook nog wat extra bagage hadden.

Onze bagage hadden we eerder op een gigantisch parkeerterrein in en uit geladen en voorzien van water en calorieën. Het lijkt wel of ze weten dat de reis niet zo tof is maar daarna komt alles wat ze fantastisch vinden ... bos, water en velden, kortom de Poolse speeltuin voor onze honden! Na een korte nacht waarbij we met zijn drieën gebruik maakte van een 1.2 meter breed bed, vervolgde ons busje zijn weg. Gelukkig mochten we mee. Dik tevreden

waren we met de keuze om voor Alexander een dvd spelertje mee te nemen. Hij genoot van de gekregen filmpje van de Teletubbies. Ik begrijp nu waarom Bart de Graaf de persiflage TERING TUBBIES heeft gemaakt. Het herhaal patroon van de voor een kind zo geweldige muziek en stemmetjes werd gaandeweg toch wel een kwelling voor mijn oren. Laten we zeggen wat een irritant gedoe. Maar om ons manneke toch ook tevreden te stellen moeten we dan maar even doorbijten. Op de plaats van bestemming bleek dat ook de bagage zo blij was om te mogen rennen dat ze een orkest vormde wat leek op lalala o wow owow. Een ramp. We hebben op het punt gestaan om naar de dierenarts te rijden. Veertien doodzieke honden die leden aan het teletubbie-virus...

Gelukkig was het snel over zonder medicatie maar uitsluitend door middel van een heerlijke speelpartij.

Na een paar dagen vakantie en genieten "nood-

gedwongen” maar wel weer opgewekt naar het mooie land van klompen, molentjes en gezelligheid. Alles ging prima tot opeens ons busje begon te hoesten en proesten en met veel moeite kon ik haar helpen om zo veilig mogelijk naar de zijkant te komen. Potverdorie ze had een bandje verloren..... Overal rubber op de snelweg. Hulp inschakelen want de huidige auto's hebben een spuitbus voor lek gereden banden en geen extra wieltje. Een spuitbus zou hier niet veel hulp bieden. Na een korte periode kwam er een prachtige gele vrachtwagen die ons een beetje hulp bood en naar een garage bracht. Geen nieuwe banden maar we mochten wel voor de hoofdprijs twee gebruikte banden kopen. De man van de garage gaat nu lekker op vakantie naar de

Malediven, en wij eten gewoon droog brood. Gelukkig werden we wel snel geholpen. Weer op weg maar in Duitsland weer de banden kapot. De gebruikte banden vonden dat ze lang genoeg gereden hadden. Weer naar een garage die helaas gesloten was. Geen probleem, rustig wachten en gewoon met 14 honden in de auto slapen. Alexander in ligpositie, wij zittend en geconfronteerd met de eerste nachtvorst. Wij verder ook genietend van het snurken van een paar Bostons die het geluid van een tractor die haast

overleden is produceren.

Natuurlijk goed uitgerust stonden we als eerste klant voor de garage en jawel we werden geholpen door een vriendelijke Duitser. Ze zijn er dus wel. Afijn, na een korte behandeling ging het busje weer zijn weg vervolgen. Thuis aangekomen weer genieten van de rust die welgeteld 20 minuten heeft geduurd. De honden ziek. Aanvankelijk dachten we aan een simpel virus dus na een beetje wachten en zelf doktoren wat niet het gewenste resultaat opleverde het busje maar weer op laten draven en naar de dierenarts. Twee dagen heen en weer rijden en na eindelijk luisteren naar de baasjes bleek dat de honden Babesiose hadden. Alarm. Iedereen ingeschakeld die hulp

kon bieden. Zelfs mensen in Duitsland en ook schoonmoeder een vliegticket gegeven om met medicijnen te komen. Wij zelf ons trouwe busje maar weer erbij gehaald. We moesten snel medicijnen hebben, het leven van onze trouwe viervoeters hing aan een zijden draadje. Helaas verloren we Michalina. Een klap die we niet snel te boven zullen komen want het was een fantastische boxer. Helaas hebben we ook geen kind van haar!

De andere honden hebben we gelukkig wel kunnen redden. Ons busje niet lang werkloos hoeven zijn want al snel stond de volgende trip voor de deur, zonder problemen 3000 km op en neer naar Polen en weer snel terug. Pffff eindelijk zonder trubbels en genieten van de eerste lessen met de honden op de club. Ondertussen wat bloed gaan prikken en wachten op de uitslag..... Het busje genoot van de welverdiende rust. Lekker in het zonnetje. Ach dat duurde iets korter dan gepland.

De dierenarts belde met het goede nieuws dat Queenny gedekt moest worden... Niet morgen maar liefst nog vandaag. Dus het busje maar weer eens aangesproken en gevraagd of de reis dit keer naar Dresden kon gaan. Het was maar 8 uur rijden. De dekking en alles eromheen duurde slechts 4 uur dus na 12 uur kon de terugreis beginnen. Alles bij elkaar dus een tripje van 20 uur. Gekoppeld aan de voorgeschiedenis besloot busje even een vakantie aan te vragen. Zijn chauffeur mocht gelukkig weer uitzien naar de volgende klussen die er lagen. Mijn lieve vrouwtje mocht ondertussen

genieten van de geboorte van de volgende Houwaert's generatie. Heel soms kan ik even relaxen en dan denk ik toch met regelmaat You drive me crazy! Fantastische honden-hobby hebben we...

Nestdag tweejarigen Boremywarts

Terry Häcker

Op zaterdagmiddag 5 juli vond de 'jonge honden'-dag van Bentley's Boremywarts plaats op het Kyno Center Tilburg. Aanwezig waren moeder Bentley en het grootste deel van haar kroost: Astrix, Nila, Guusje, Alfa, Zus en Aslan, en hun respectievelijke baasjes. Helaas was het nest niet helemaal compleet.

De middag startte met een uitgebreide introductie door Kees van Gorp over uiterlijk en karakter van de jonge Hovawarts.

Hoewel de dekru uiteraard dezelfde was, waren er duidelijke verschillen tussen de jonge honden. Bij het fokken wordt in het algemeen zorgvuldig nagedacht over de dek-combinatie, om een zo groot mogelijke kans te hebben op de gewenste uiterlijke kenmerken en gedragskenmerken van de nakomelingen. Maar per nest treedt desalniettemin een behoorlijke variatie in kenmerken en eigenschappen van de honden op. Aan de hand van de

verschillende jonge Hovawarts werden de uiterlijke kenmerken van de 'ideale' Hovawart besproken (zoals bijvoorbeeld ogen, borstbeen, oren, schouders, staartaanzet, schofthoogte, lengte, verhouding hoogte/lengte, enz) en werd per hond ingegaan op de mate waarin deze daaraan al dan niet voldeed, en in hoe de hond bij een eventuele keuring zou worden beoordeeld en scoren. Al ras bleek dat ook keurmeesters maar mensen zijn, en dat niet elke keurmeester op dezelfde dingen let, laat staan alles goed ziet.

Bij het fokken wordt veelal gesteld dat er alleen met de honden gefokt zou moeten worden die alle 'ideale' raskenmerken en eigenschappen vertoont. Het grote gevaar dat dan ontstaat, is echter dat de spoeling steeds dunner wordt: de genenpoule wordt kleiner. Kees begon in dit gedeelte van zijn inleiding Cruijffiaanse trekjes te vertonen, getuige zijn uitspraak

“Hoe meer je weggooit, hoe minder je overhoudt”.

Afsluitend werd ook nog ingegaan op een aantal potentiële gezondheidsproblemen in de lijn van Bentley, zoals hart, HD en schildklier.

Na deze uiteenzetting en uiterlijke keuring van de honden door Kees, werd door elk van de honden met hun baasje een parcours gelopen, om te zien hoe de honden zich bij hun baasjes hadden ontwikkeld: aangeboren gedrag en karaktereigenschappen verlooche- nen zich dan niet, al heeft elke hond na plaatsing een stuk gedrag aangeleerd. Het parcours omvatte de volgende onderdelen: hond in een groep, insluiting in een groep, reactie op een geluidsprikkel (bel), lopen over een zeil, confrontatie met een vreemde pop, kinderwagen rijdt op hond in, karretje steekt ineens over, grote pop wordt ineens omhoog

getrokken, en bedreiging van de baas. De reacties van de honden op deze prikkels worden door Kees in een rapportje per hond verwerkt. Hopelijk ontspringen de baasjes de dans ..... Hierna werd een uitgebreide fotosessie gehouden met een groepsfoto en foto's per hond. Als illustratie bij dit verslagje zullen ongetwijfeld enkele foto's zijn geplaatst.

Afsluitend werd er door Xenia en Frans een BBQ aangeboden aan de baasjes. De honden moesten lijdzaam toezien, maar dat deden zij keurig, goed opgevoed als zij waren. Moeder Bentley (en Xenia en Frans niet minder) was apetrots.

Terry Häcker (en Alfa, de kleinste – maar uiteraard fijnste – teef van het nest)

Het helpt als je zelf een beetje een Hovawart bent...

Wilma Dingemans

Als je een Hovawart wilt dan helpt het als je zelf een beetje een Hovawart bent. Ik heb 3 Hovawarts gehad. Herplaatste Hovawarts. En door de tijd heen is daar nog een herplaatste bastaard bijgekomen. En Kees doet ook iets met boxers: en sinds een jaar heb ik dus nou ook een boxer. Ook een herplaat-singskandidaat. Die heet Dukkie.

Dat span Hovawarts heet Noah, Fem en Misy, een reu en 2 teven; Nientje Pientje (mix labrador/bordercollie) en dan dus Dukkie, de boxer. Die heette toen ik hem kreeg nog Hummer, maar ik dacht 'wie noemt zijn hond nou naar een automerk!' En omdat ik vond dat 'ie als een eend liep werd dat binnen een paar dagen dus: Dukkie.

Als Kees belde ging het als volgt: 'Wilma, hier met Kees, hoe gaat het met je, we moeten weer eens bijpraten. Maar waarom ik jou nou bel: ik heb een Hovawart die bij zijn gezin weg-

moet, wegens agressieproblemen. Kan ik die even enkele weken bij jou laten logeren?' en: 'wil jij eens kijken wat er met deze Hovawart aan de hand is, en of dat nog goed komt, dan kan ik intussen kijken naar een herplaatsings-adres'.

En zo is mijn roedel door de jaren heen ontstaan. Eens op mijn erf aanbeland zijn ze er nooit meer weggegaan. Dus iedere keer wanneer Kees belde, groeide mijn roedel.

De laatste keer dat 'ie belde heeft hij het ook

niet meer gehad over 'zoeken naar een herplaatsingsadres'. En ik heb nooit overwogen om mijn telefoon af te sluiten.

Ik ben in een hondenmand geboren. Mijn vader had een paar grote honden. Een grote Munsterlander, een Dalmatiër en een Newfoundland. (Ik weet niet waarom, maar bij die Dalmatiër moet ik iedere keer aan lange bontjassen denken ....)

En met mijn vader links van me en de Newfoundland rechts van me heb ik als klein meisje van 2 jaar in de Maas leren zwemmen. Honden betekenen vrijheid voor me. En de gulheid van het onbekommerd en onvoorwaardelijk blij zijn als je elkaar ziet. Ook al ben je maar 30 seconden weg geweest.

We woonden in het buitengebied. En mijn vader was ook jager. Een man die stil en met duidelijke handgebaren en korte zachte commando's met zijn honden omging. Hij com-

municerde met zijn honden vooral ook via zijn ogen. Dat deed 'ie bij mij ook.

Zo doe ik het bij mijn honden nu ook. In stilte en rust en met duidelijke hand en regelmaat de boel goed observeren. En een gestresste onregelde hond weer tot zichzelf laten komen. En met rust, ruimte en regelmaat komt er een hoop goeds tot stand. Soms maak ik daarbij toch fouten, of vergis ik me wel eens, of heb ik toch net iets niet goed gezien heb of niet goed genoeg opgelet. En dan krijg ik wel eens een snauw en grauw. Maar die hond is het binnen 3 seconden weer vergeten, en die wil weer naar rust en balans. Ik ook.

Een jaar geleden heb ik helaas als gevolg van zijn ziekte, Noah moeten laten inslapen. Een Hovawart met een gouden karakter. Ik had dolgraag een pupje van hem gewild.

Bláffen!

Heeft u iets nodig? Iets over? Iets te melden? Maak lawaai!

Wist u dat wij de enige Hovawartclub zijn die een opfris training organiseert? Gewoon gezellig samenkomen en trainen met uw eigen Hovawart. Werken aan kleine dingen of juist aan wat grotere zaken. Kom langs en doe mee met je eigen trouwe viervoeter. Hij zal er van genieten. Lees meer op pag. 13.

We gaan 21 december een speurincinatie organiseren waarbij de hondenneuzen ons een laten zien wat wij niet kunnen. Kortom de honden geven ons een lesje...

Piet, de vriend van Sint komt op bezoek op de examendag. Niet voor de nerveuze baasjes maar voor de kids die iedere week trouw kijken naar de verrichtingen van hun hondenvrienden. Het wordt geen blonde, en ook geen black & tan.

Schrijf vast in uw agenda: 18 januari Winterwandeling.

En wist u dat...

...wij ook gezellig met elkaar een kerstborrel drinken in onze kerstkantine. De trainers vinden het altijd leuk als de kerstman komt.

Wilt u zelf blaffen? Stuur uw berichtje door!